

de forløbne Aar har taget et saadant Opsving her i Landet, at man nu i Virkeligheden fra alle Sider erkender, at vi bør tage et vist Hensyn til den. Jeg tror, vi gør klogt i at holde fast ved, at til syvende og sidst, naar vi faar alt sat paa rette Plads, er det Hensynet til Automobiltrafikken, der begrundes, at der nu stilles Forslag om at udvide Jernbanebroen til ogsaa at omfatte en Færdselsbro. Jeg tror derfor ogsaa, at vi fra alle Sider gør klogt i at erkende, at naar det er Tilfældet, er der ingen Vej udenom, det bliver Automobiltrafikken, der i særlig Grad maa betale denne Bro, det er Automobiltrafikken, som er interesseret i den.

Dette er i Virkeligheden det eneste Punkt, der er Uenighed om; fra saa godt som alle Sider har man, som jeg allerede har fremhævet, takket den højtærede Minister for Fremsettelsen af Lovforslaget. Bygningen af Færdselsbroen er man enig om at betragte som en formaalstjenlig Foranstaltning. Til Gengæld har der været delte Meninger om, hvorledes Pengene skal tilvejebringes. Den højtærede Minister har udtalt, at han var villig til at overveje, under hvilke Former en saadan Afgift bedst tilvejebringes. Jeg finder ingen som helst Anledning til at forlænge Diskussionen paa nærværende Tidspunkt og skal kun sige, at jeg fastholder mine Udtalelser fra forleden Dag med Hensyn til en Broafgift; de Bemærkninger, der er fremsat, siden jeg havde Ordet, har ikke været af en saa overbevisende Karakter, i alt Fald ikke for mig, at jeg er blevet overbevist om, at man bør gaa den Vej. Selv de, der har gjort sig til Talsmænd for at indføre Broafgift, synes jeg har deres store Tvivl om, hvorvidt det i Virkeligheden er en god Foranstaltning, rent bortset fra, at det er en Foranstaltning, der er i højeste Grad utidssvarende. Det forekommer mig fuldkommen ulogisk, at vi, efter at vi de sidste 50—100 Aar overalt har bestræbt os for at fjerne saadanne gamle Afgifter, i Midten af 1930erne skulde gaa til at indføre en saadan Afgift.

Dernæst føler sig mig overbevist om — og det er i Virkeligheden det, der for mig vejer mest —, at selv om man maaske ogsaa fra Motorfolkens Side vilde fravige den Linie, man selv anviste i 1924, at Pengene skulde tages ved en almindelig Automobilafgift, og sige: Nej, vi vil have en Broafgift

i Stedet, der er ingen Mening i, at de, der ikke bruger Broen, skal betale, vilde vi ikke en Gang have faaet Broen bygget, før man fra samme Side vilde søge at rejse en Landsstemning for at komme af med noget saa forældet og forbenet som den Broafgift, man gennemførte i 1927. Kan man til sin Tid rejse en Landsstemning — og det vil sikkert ikke være vanskeligt, for den sunde Fornuft vil tale imod en saadan Afgift — og faa Afgiften afskaffet, ja saa vælter man det hele over paa Statskassen, og saa maa den til syvende og sidst bære Udgiften.

Det er navnlig af den Grund, at jeg maa advare imod at gaa den Vej. Jeg tror, det er uholdbart, jeg tror, vi maa gøre os klart, at Statskassens Tilstand og Tilstandene her i Landet i det hele taget er saadan, rent finansielt set, at Staten som saadan ikke bør faa Udgifter til denne Bro. Udgifterne til Broen skal dækkes og dækkes i en nogenlunde rimelig Arrække; under hvilken Form det skal ske, om det skal være under den Form, den højtærede Minister har foreslaaet, eller under andre Former, har den højtærede Minister erklæret sig villig til at forhandle om. Det, der nu skal gøres, er altsaa, at man i Udvalget maa søge at finde en Form, der saa vidt muligt tilfredsstiller til alle Sider, saaledes at man, hvis man overhovedet vil tænke paa at faa denne Bro gennemført, kan faa de Penge ind, som efter min Mening skal og bør komme ind.

Med disse Ord skal jeg igen anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i et Udvalg.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil allerførst gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger overfor enkelte Udtalelser, der er faldet angaaende denne Sag. Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen udtalte, henvendt til mig, at vi fra konservativ Side syntes at være bange for de indirekte Skatter, da vi i alt Fald paa dette Punkt ikke ønskede og ikke kunde gaa med til den Gummiafgift, der var foreslaaet i Lovforslaget. I den Forbindelse udtalte det ærede Medlem ogsaa noget om, at de Konservative var „vaskeægte“; det glædede mig kun, det er en meget hæderlig Betegnelse; den Slags Ting, der falmer for Sol og Vind, eksisterer ikke indenfor det konservative Folkeparti; for saa vidt